

ร่าง

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..)

พ.ศ. ...

ร่าง
พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
(ฉบับที่..)
พ.ศ. ...

.....
.....
.....

.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (ฉบับที่..) พ.ศ. ....”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๔/๑ ถึงมาตรา ๑๔/๓ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๑๔/๑ ในการตีความบทบัญญัติแห่งกฎหมาย การอุดช่องว่างแห่งกฎหมาย และการตีความนิติกรรมสัญญา ที่เกี่ยวกับกิจการค้าพาณิชย์จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานและความเจริญก้าวหน้าในทางการค้าพาณิชย์ จารีตประเพณีทางพาณิชย์ และวิธีปฏิบัติทางการค้าระหว่างคู่กรณี ประกอบด้วย

มาตรา ๑๔/๒ ในการทำธุรกรรมทางการค้าพาณิชย์ การใช้สิทธิ การชำระหนี้ การดำเนินคดีและการกระทำอื่นใดในทางการค้าพาณิชย์ ผู้ที่ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ จะต้องกระทำด้วยความสุจริตและเป็นธรรม

การกระทำที่มุ่งแสวงประโยชน์โดยไม่เป็นธรรม หรือมุ่งแสวงหาประโยชน์ของตนแต่ฝ่ายเดียวโดยไม่นำพาต่อความเสียหายของบุคคลอื่น การไม่ใช้สิทธิหรือการไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทาง

การค้าพาณิชย์หรือไม่กระทำการใดที่ควรต้องทำภายในเวลาอันควร โดยปราศจากเหตุอันชอบธรรม ตลอดจนการจงใจหลีกเลี่ยงกฎหมายที่มุ่งจะคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ และการกระทำที่ผู้อื่นต้องเสียหายโดยไม่ประมาณเลื้ออย่างร้ายแรง ให้ถือว่าเป็นการกระทำโดยไม่สุจริตและไม่เป็นธรรม

มาตรา ๑๔/๓ บทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายนี้ หรือกฎหมายอื่นที่บังคับให้นิติกรรมใดต้องมีหลักฐานเป็นหนังสือลงลายมือชื่อฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบเป็นสำคัญจึงจะฟ้องร้องบังคับคดีกันได้นั้น ไม่นำมาใช้บังคับกับนิติกรรมสัญญาทางการค้าพาณิชย์ที่คู่กรณีทุกฝ่ายเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์ และได้ทำขึ้นโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือแล้ว แม้จะมีได้มีการลงลายมือชื่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายไว้ก็ตาม

มาตรา ๑๔/๔ ในกรณีที่มีการทำนิติกรรมสัญญาในทางการค้าพาณิชย์กันด้วยวาจาระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ คู่กรณีฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชอบที่จะทำหนังสือยืนยันการเกิดและสาระสำคัญของนิติกรรมสัญญานั้นส่งไปยังคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งภายในเวลาอันสมควร เพื่อให้ผู้รับหนังสือยืนยันทำการตรวจสอบการเกิดและสาระสำคัญแห่งนิติกรรมสัญญาดังกล่าวว่าตรงตามที่ได้กระทำกันไว้หรือไม่ ในกรณีเช่นนี้ หากฝ่ายที่ได้รับหนังสือยืนยันมีข้อคัดค้านประการใดจะต้องทำคำคัดค้านแจ้งกลับไปยังผู้ส่งหนังสือยืนยันภายในเวลาอันควร คาดหมายว่าจะได้รับคำคัดค้าน มิเช่นนั้นให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าได้มีการทำนิติกรรมสัญญาระหว่างคู่กรณีตามหนังสือยืนยันดังกล่าว และให้ถือว่าหนังสือยืนยันที่มีคำคัดค้านนั้นเป็นหลักฐานแห่งนิติกรรมสัญญาตาม มาตรา ๑๐ ด้วย

มาตรา ๑๔/๕ ในกรณีที่การผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ของลูกหนี้ไม่ว่าทั้งหมดหรือแต่บางส่วนเกิดขึ้นเพราะเหตุแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจของโลกหรือประเทศ หรืออุบัติภัยร้ายแรงทางธรรมชาติหรือเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ในทำนองเดียวกันศาลมีอำนาจลดมัดจำที่จะถูกริบ เบี้ยปรับ ค่าเสียหาย ดอกเบี้ย หรือประโยชน์อื่นใดทำนองเดียวกันได้ตามสมควร โดยพิเคราะห์ถึงภาวะทางเศรษฐกิจ ทางได้เสียของคู่สัญญาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ความสุจริต ความรุนแรงและลักษณะแห่งวิกฤติการณ์หรือความผันผวนทางเศรษฐกิจหรืออุบัติภัยหรือเหตุอื่นอันไม่อาจคาดหมายได้ดังกล่าวว่าเป็นเหตุที่ทำให้เกิดการผิดสัญญาหรือผิดนัดชำระหนี้ขึ้น โดยตรงหรือโดยประการอื่นมากน้อยเพียงใด

มาตรา ๑๔/๖ ในกรณีที่มีข้อตกลงระหว่างผู้ประกอบการค้าพาณิชย์ว่า เอกสารใดที่เกี่ยวข้องกับนิติกรรมสัญญาในทางการค้าพาณิชย์ของบุคคลดังกล่าว จะต้องทำหรือจัดให้มีขึ้นโดยองค์กรหรือบุคคลภายนอก ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเอกสารที่องค์กรหรือบุคคลภายนอกทำหรือจัดให้มีขึ้นนั้นเป็นเอกสารที่แท้จริงและถูกต้อง

มาตรา ๑๔/๗ ผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์จะตกลงกันให้สิทธิเรียกร้องตามนิติกรรมสัญญาทางการค้าพาณิชย์ที่คู่กรณีมีต่อกันหรือมีต่อลูกหนี้คนเดียวกัน เป็นสิทธิเรียกร้องด้วยสิทธิที่มีสภาพบังคับหลังจากสิทธิเรียกร้องรายอื่นก็ได้

มาตรา ๑๔/๘ อายุความแห่งสิทธิเรียกร้องตามนิติกรรมสัญญาหรือธุรกรรมอื่นใดในทางการค้าพาณิชย์ที่คู่กรณีทุกฝ่ายเป็นผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์นั้น หากมีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดกำหนดอายุความไว้เกินกว่าสองปี ก็ให้มีอายุความลดลงเหลือเพียงสองปี”

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘๕๖ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์และให้ใช้ข้อความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๕๖ อันว่าสัญญาบัญชีเดินสะพัดนั้น คือสัญญาซึ่งบุคคลสองคนผู้ประกอบกิจการค้าพาณิชย์อย่างใดอย่างหนึ่งตกลงกันว่า สืบแต่นั้นไป หรือในช่วงเวลากำหนดอันใดอันหนึ่ง ให้ตัดทอนบัญชีนี้ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนอันเกิดขึ้นแต่กิจการในระหว่างเขาทั้งสองเป็นหักกลบลบกัน และคงชำระแต่ส่วนที่เป็นอำนาจคงเหลือโดยดุลยภาพ”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๘๖๐/๑ ของประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“มาตรา ๘๖๐/๑ ในสัญญาเบิกเงินเกินบัญชีหรือสัญญาบัญชีเดินสะพัดนั้น หากมีการตกลงให้คิดดอกเบี้ยในดอกเบี้ยที่ค้างชำระ การคิดดอกเบี้ยดังกล่าวจะกระทำได้ตราบเท่าที่ยังมีการเดินสะพัดทางบัญชีกันอยู่เท่านั้น”

มาตรา ๖ บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้มีให้ใช้บังคับแก่นิติกรรมสัญญาที่ได้ทำกันไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

.....